

[Jeppe Kristensen.]

ringsbehov i staldbygninger i perioden 1967-80, som findes optrykt i landbokkommissionens betænkning, og som har fundet sted ekstraordinært inden for byggesektoren, kommer man til det resultat, at investeringerne år efter år frem til 1980 vil blive langt større end 550 mill. kr., måske snarere omkring 700 mill. kr. Hvis man samtidig anlægger den optimistiske betragtning, at kvægbestanden øges med indtil 2 pct. pr. år og svinebestanden måske med 3-4 pct., hvad der i øjeblikket er tegn på, vil det også kræve yderligere investeringer.

Endelig skal nævnes, at det foreliggende lovforslag ikke alene omfatter landbruget. Gartneri og frugtavl er inkluderet. Ikke mindst gartnerierhvervet må forventes at benytte støttemulighederne med det til følge, at landbruget ikke får 550 mill. kr., men et noget mindre beløb til rådighed.

Fra venstres side regner vi med, at beløbsrammen kan tages op til overvejelse, når der kan skabes overblik over behovet for midler, sådan at alle velbegrundede ansøgninger kan imødekommes.

Lovforslaget er som allerede nævnt udformet efter et nyt direktiv fra fællesmarkedet. Med hensyn til enkeltbestemmelserne deri vil jeg gerne fra venstres vegne understrege, at det er en kompliceret lov, det er en lov, der indeholder mange petitesser, som kan gøre en retfærdig administration af den vanskelig. Vi håber på, at vi kan være med i en nyudformning af visse af områderne og derigennem også en vis forenkling.

Med hensyn til enkeltbestemmelserne vil jeg fremdrage nogle få under behandlingen her. I lovforslagets § 2, pkt. 5, er det nævnt, at man ikke vil tilgodese ansøgninger, hvor der ikke er et økonomisk behov derfor. Jeg finder, at det er urimeligt at indføje en sådan bestemmelse i lovforslaget, idet der ikke kan være tvivl om, at man herigennem vil ramme driftige landmænd, som har foretaget en betydelig opsparing og sat det i højsædet, at man afdragede sin gæld. Vi finder, at også de må komme i betragtning, når man skal udmåle støtten til modernisering af landbruget.

Med hensyn til udviklingsplanen, som forlanges udarbejdet for at kunne komme i betragtning, vil jeg gerne fremhæve vigtigheden af, at vi får den udformet så enkelt,

at det bliver muligt for dem, der skal bruge loven, at forstå detaljerne i den og også få mulighed for at opfylde de krav, der bliver stillet til dem.

Dernæst vil jeg gerne understrege, at § 21, som indeholder bemærkninger om, at hvis man har opnået at få lån efter tidligere love — det gælder rentesikringsloven, og det gælder love til støtte af unges nyetablering — skal ens forhold tages op til speciel behandling, hvis man søger støtte efter moderniseringsloven. På dette område vil jeg i hvert fald for ungdommens vedkommende understrege, at de skal have deres etableringsstøtte og støtte fra moderniseringsloven, sådan at vi derigennem opmuntrer dem mest muligt til at gå ind i og blive i erhvervet.

Jeg vil gerne komme med et par bemærkninger om lovens administration. Jordlovsudvalget og jordbrugsnævnene skal tage sig af denne administration, sådan som tilfældet har været med den indtil nu gældende rentesikringslov. Men administrationsomkostningsbeløbet, som i bemærkningerne til lovforslaget er anslået til 6 mill. kr., chokerer. Kan det være korrekt, at denne lov skal koste ca. 4 mill. kr. mere at administrere, når apparaturet er til stede og kørt ind, og når erfaringer med lovens benyttelse er indhøstet? Hvis man benytter de samme kanaler til administrationen, som rentesikringsloven er kørt efter, må der kunne spares penge herpå, som kan anvendes f. eks. til en udvidelse af rammebeløbets 28 mill. kr.

Hvis rentesikringslovens lokale konsulenter får lov til at fortsætte med administrationen af moderniseringsloven som den, der har erfaringen i arbejdet og sidder ved informationskilderne, tror jeg det vil være muligt at indskrænke administrationsomkostningerne. Er det derimod planen, at der skal opbygges nye kontorer i amterne og dér ansættes en konsulentstab, som skal administrere loven, er det foreståeligt, at man når op på den store udgift.

I afsnittet, der har med betingelserne om bortfald af støtten at gøre, foreslår vi det fra venstres side gjort klart, at er investeringer foretaget og støttebeløb i forbindelse hermed udbetalt, men ikke bragt til afslutning, kan støtten overføres til børn og svingebørn. Det vil fremme samarbejdet mellem generationerne, og det vil muliggøre en